

Khai Hội Mùa Xuân

Buổi sáng trời xanh lơ. Mây lơ thơ trắng muốt, mềm như tơ liễu, và đẹp như mái tóc phiêu bồng của giai nhân tiền sử. Buổi trưa, nắng vàng tươi, trong như lọc. Gió nam mát rười rượi, đan qua tơ nắng nghe mơ hồ như một hòa điệu vô thanh. Và lòng người tự nhiên cảm thấy như rạo rức, như băng khuâng. Thì ra, Xuân đã về!

Xuân về. Khí Xuân chan hòa, nguồn Xuân thăm thẳm bơm mạch sống vào trời mây, vào nắng gió, vào lá hoa và vào cả lòng người. Xuân chẳng riêng ai, Xuân khắp nơi. Từ phương vũ trụ ngập tràn ánh xuân. Chợt nhớ câu "Xuân bất tái lai", rồi cũng như nghe đâu đây văng vẳng lời ca "Xuân đi rồi Xuân đến". Quên đi những câu than thở. Quên đi những lời ca ngâm! Ta để mình đắm say miên trường trong Xuân, để chợt tỉnh rằng: Xuân vốn miên trường!

Xuân nay lại trở về, cơ hồ như vừa bừng tỉnh, rũ nhẹ chiếc áo thu đông. Ước gì lòng ta cũng bừng tỉnh cùng với Xuân bất tận và cũng như Xuân bất tận, lòng ta cũng đẹp và tươi, trong và trắng, hồn nhiên và quăng đại, say sưa, phiêu bồng trong lối sống vì Xuân!

Trong niềm mong ước đó, cùng nhau ta rũ nhẹ chiếc áo ưu tư và thắc mắc để cùng đón mời nhau KHAI HỘI MÙA XUÂN.

Thầy Đỗ Hữu Nghĩa
Cựu Giáo Sư Trung Học Nguyễn Du